

សិលាចារឹកប្រាសាទតូច ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង (K.1364)

ប្រាសាទតូច មានទីតាំងនៅលើភ្នំតូចមួយដែលគេស្គាល់ថា "ភ្នំពោធិ" ស្ថិតនៅតាមជួរភ្នំទូក មាស ក្នុងស្រុកកំពង់លែង ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង។ ប្រាសាទនេះចាប់ផ្តើមមានការស្រាវជ្រាវពីសំណាក់ អ្នកស្រាវជ្រាវជនជាតិបារាំងកាលពីចុងស.វ.ទី១៩ ហើយនៅដើមស.វ.ទី២០ លោក លូណេ ដឺឡា ហ្សង់ឡែរ បានចុះបញ្ជីសារពើភណ្ឌលេខ IK.144។ ក្នុងអំឡុងពេលដែលអ្នកស្រាវជ្រាវបារាំងចុះ សិក្សាស្រាវជ្រាវកាលពីដំនាន់នោះ ប្រាសាទនេះនៅឈរមានរូបរាងនៅឡើយ ហើយបានរក ឃើញសិលាចារឹកមួយផ្ទាំងដែលធ្លាប់សិក្សាដោយលោក អេដែន អែម៉ូញ៉េ និងក្រោយមកទៀត លោក ហ្សក សឺដេស បានចុះបញ្ជីលេខ K.138 (មានចំនួន ៣០ បន្ទាត់)។ សិលាចារឹកនោះ ផ្តល់ កាលបរិច្ឆេទមហាសករាជឆ្នាំ៥៤២ ត្រូវនឹងឆ្នាំ៦២០ នៃគ្រិស្តសករាជ ពោល គឺស្ថិតនៅក្នុងរជ្ជកាល ព្រះបាទស្រីរៀសានវរ្ម័នទី១ (គ.ស.៦១៦ - ៦៣៧)។ ក្រោយមកទៀត នៅដើមស.វ.ទី២១ នេះ ក្រោយពីប្រាសាទនេះបានដួលរលំបាក់ធ្លាក់ដល់ដីទាំងស្រុង (សល់តែខឿននិងគ្រឹះ) គេបានរុះរើ ពិនិត្យ និងរកឃើញសិលាចារឹកមួយផ្ទាំងទៀត ដោយបានចុះបញ្ជីលេខ K.1364។ តើសិលា ចារឹក K.1364 មានខ្លឹមសារ និងអត្ថន័យដូចម្តេចខ្លះ?

កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន មន្ទីរវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង បានព្យាយាមពិភាក្សា ជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងអ្នកស្រុកជុំវិញ ដើម្បីយកផ្ទាំងសិលាចារឹកនេះទៅរក្សាទុក និងដាក់ តាំងបង្ហាញនៅសារមន្ទីរខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ប៉ុន្តែ ជាអកុសល អ្នកស្រុកនៅទីនោះមិនអនុញ្ញាតឱ្យយក ចេញនោះទេ ហើយមូលមតិគ្នាឱ្យរក្សាទុកសិលាចារឹកនេះនៅទីតាំងដើមដដែល។ ម៉្លោះហើយ សព្វថ្ងៃ សិលាចារឹកនេះ គឺកំពុងស្ថិតនៅទីតាំងដើមនៅឡើយ។ អត្ថបទសិលាចារឹកនេះ ចារនៅលើ មេទ្វារថ្មភក់ ជាភាសាសំស្ក្រឹតតាមបែបកំណាព្យអនុប្បកិ មានចំនួន ១០ បន្ទាត់ ស្មើនឹង ៥ ស្លោក។

ចារឹកនេះមិនមានផ្តល់ជូនកាលបរិច្ឆេទដូចសិលាចារឹកមួយផ្ទាំងទៀត (K.138) ឡើយ ប៉ុន្តែ ក្នុងខ្លឹមសារកំណាព្យគឺបានរៀបរាប់អំពីព្រះបាទស្រីរៀសានវរ្ម័នទី១។ ម៉្លោះហើយ យើងអាច សន្និដ្ឋានថា សិលាចារឹកនេះ គឺចារឹកតំណាលគ្នាជាមួយសិលាចារឹកមួយផ្ទាំងទៀតដូចគ្នា ពោល

អត្ថបទដោយ៖ កំ វណ្ណារ៉ា និងព្រះតេជគុណ អេង សុគង់

អត្ថបទ៖ សិលាចារឹកប្រាសាទតូច ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង (K.1364)

គឺស្ថិតនៅក្នុងមហាសករាជ ឆ្នាំ៥៤២ ត្រូវនឹងគ្រិស្តសករាជ ឆ្នាំ៦២០។ តាមខ្លឹមសារនេះ នាំឱ្យគេ ដឹងថា ប្រាសាទតូច គឺជាប្រាសាទចំណាស់ជាងគេនៅក្នុងតំបន់ភ្នំទូកមាស ស្រុកកំពង់លែង ខេត្ត កំពង់ឆ្នាំង ព្រោះប្រាសាទដទៃទៀត ភាគច្រើនជាសំណង់ស្ថិតនៅក្នុងរជ្ជកាលព្រះបាទស្រីកវរ្ម័ន ទី២ និងព្រះបាទស្រីជ័យវរ្ម័នទី១។

ខ្លឹមសារ និងអត្ថន័យសង្ខេបនៃសិលាចារឹក K.1364 នេះ គឺស្លោកទី១ រៀបរាប់ពណ៌នាអំពី ពាក្យនមស្ការចំពោះព្រះមហាក្សត្រវង្សវរ្ម័នៈ ពោល គឺក្នុងភាវៈជាព្រះ (ធំចម្បង) ឬជាទេពធំចម្បង លើព្រះព្រហ្ម ព្រះនារាយណ៍។ រីឯស្លោកទី២ ពណ៌នាអំពីព្រះបាទគ្រីគានវរ្ម័ន (ទី១) និងវិសាល ភាពអំណាចគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់ចំពោះស្តេចសាមន្តរាស្ត្រផ្សេងៗ ឱ្យក្រាបបង្គំវន្ទាទ្រង់។ ដោយ ឡែក ស្លោកទី៣ ដល់ទី៥ គឺមានសេចក្តីមិនពេញលេញឡើយ ដោយសារតែរលុបបាត់ទិន្នន័យ នៅស្លោកចុងក្រោយ ប៉ុន្តែទំនងជាពាក្យបណ្តាសាដល់ជនណាដែលបំផ្លាញទេវស្ថាន។

អត្ថបទចារឹក និងសេចក្តីប្រែ

- ១. យន្ទេកលាមោលី   រីកានតូ.....បតិ
- ព្រហ្មវិម្ពាទិកិឡើវៃ   យ័ស្សសិខ្ពីសមឡើវ។

ប្រែថា៖ ព្រះអង្គ (ព្រះសិវៈ/ព្រះវិស្ណុ) ដែលមានចំណិតព្រះចន្ទ្រនៅលើព្រះសិវសា... ជា ម្ចាស់...។ ព្រះអង្គជាម្ចាស់នៃលិង្គ ដែលពួកទេវតាទាំងឡាយ មានព្រះព្រហ្ម និងព្រះវិស្ណុជាដើម តែងតែមកគោរពបូជាជុំវិញ។

- ២. ត្រីកានវរ្ម័ន្ទបតិ   ត្រីនិវាសនវាច្យុតៈ
- ប្រយមន្តិសវាយស្ស   សាមន្តាគូរណាទ្ធវយមិ។

ប្រែថា៖ ព្រះបាទស្រីព្រាហ្មវរ្ម័ន (ទី១) ជាព្រះនរបតិ ទ្រង់ប្រៀបដូចជាព្រះអប្សត (ព្រះវិស្ណុ) ដែលជាទីស្នាក់អាស្រ័យនៃសិវស្ថស្តិ។ បណ្តាស្តេចចំណុះ (សាមន្ត) ទាំងឡាយ តែងតែមកក្រាប បូជាបង្គំទៀបបាតជើងទាំងពីររបស់ព្រះអង្គ។

អត្ថបទដោយ៖ កំ វណ្ណារ៉ា និងព្រះតេជគុណ អេង សុគង្គ

បញ្ជីឯកសារពិគ្រោះ

Aymonier, E., 1900. *Le Cambodge*. Tome I, Paris: Ernest Leroux.

Boisselier, J., 1966. *Le Cambodge*. Paris: Picard.

Coedès, G., 1953. *Inscription du Cambodge*, Tome V. Paris.

Lajonquière, L. 1900, *Inventaire descriptive des monuments du Cambodge*, Tome I, Paris.

Parmentier, H., 1927. *L'art Khmer Primitif*. Tome I. Paris.

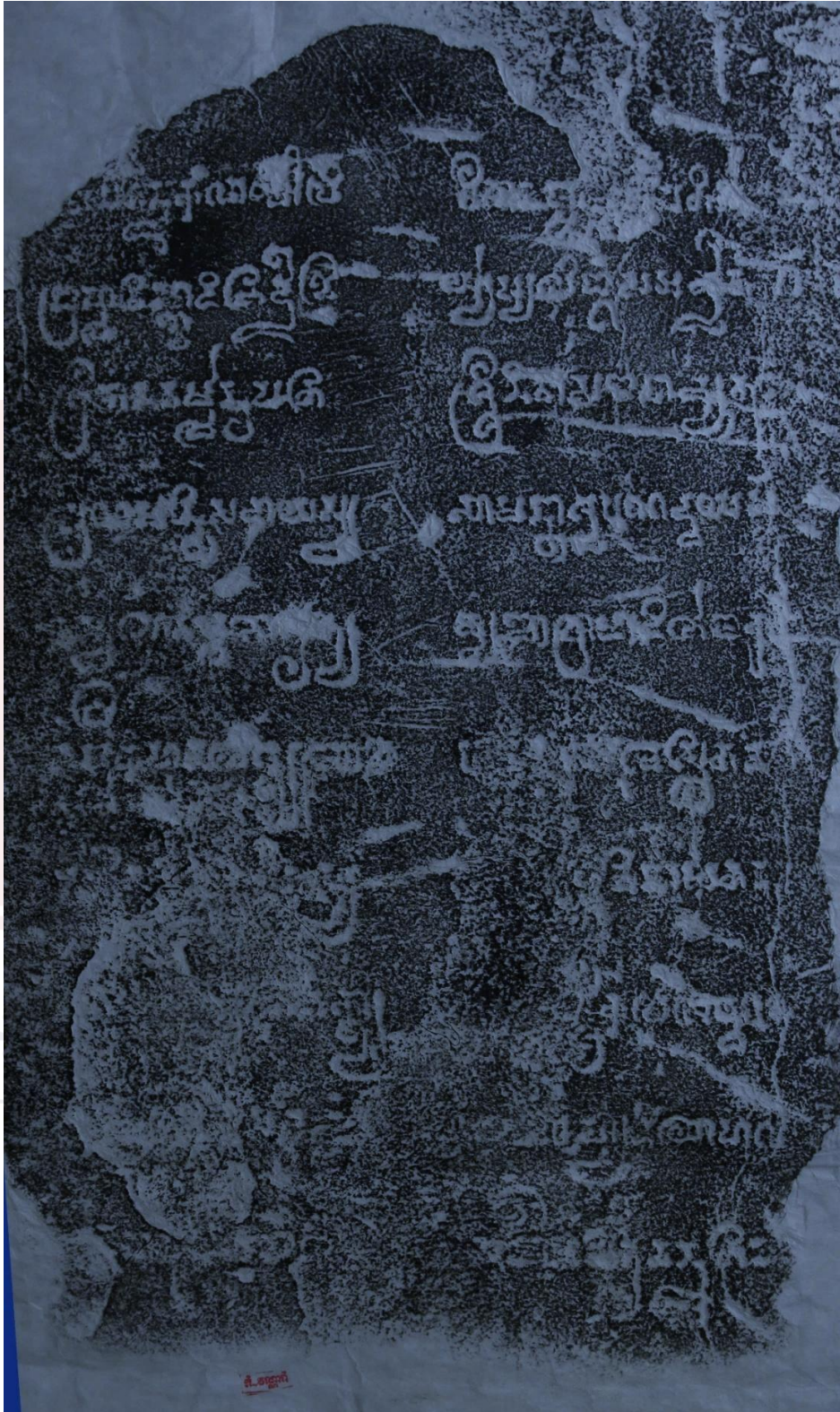

រូបលេខ១៖ ប្រាសាទតូច កាលនៅមានរូបរាង (ប្រភព៖ Collection EFEO)

រូបលេខ២៖ ទិដ្ឋភាពប្រាសាទតូចបច្ចុប្បន្ន (ប្រភព៖ សន ចាន់ធឿន)

អត្ថបទដោយ៖ កំ វណ្ណារ៉ា និងព្រះតេជគុណ អេង សុគង់

រូបលេខ៣៖ សំណៅផ្ចិតសិលាចារឹកប្រាសាទតូច K.1364 (ប្រភព៖ កំ វណ្ណារ៉ា, សន ចាន់ធឿន)

អត្ថបទដោយ៖ កំ វណ្ណារ៉ា និងព្រះតេជគុណ អេង សុគង់